Volume 17, Issue 1, January-June 2024

รับเข้าระบบ :	4/04/2567
พิจารณา :	18/04/2567
สิ้นสุดกระบวนการ :	19/05/2567

อิทธิพลของการเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดและโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สังกัดกรมพินิจคุ้มครองเด็กและเยาวชน

Influence of self-esteem social support self-control Positive attitudes toward delinquency and the likelihood of youth recidivism in Juvenile Vocational Training Center Under the Juvenile Observation and Protection Department

ทิพวรรณ ชัยนันท์อุดม[1*] และงามลมัย ผิวเหลือง[2]

Tippawan Chainanaudom[1*] and Ngamlamai Phiuleuang[2]

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง และเจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดที่มีต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เขตภาคกลาง จำนวน 230 คน โดยการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เพื่อพยากรณ์ ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีแบบเจาะจง (Purposive Sampling) การเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ สถานภาพครองคู่บิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน สถานภาพเศรษฐกิจของเยาวชน และจำนวนครั้งที่กระทำผิด ไม่มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน แต่พบตัวแปรอิสระอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำ 2 ตัวแปร ได้แก่ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

คำสำคัญ: คุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิด โอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน

---

[1] นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

[2] อาจารย์ที่ปรึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาชุมชน ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

[*] Corresponding author: tippwanc35@gmail.com

Abstract

The objectives of this study were as follows: to study the influence of individual factors, self-esteem, social support, self-control, and Positive attitudes toward delinquency and the likelihood of youth recidivism in Juvenile vocational Training Center Under the Juvenile Observation. The sample group in this study was youth in the Children and Youth Training Center Under the Juvenile Observation. and Protection in the central region, Data were collected from 230 youth. This research is Purposive Sampling. Key informants for the study was selected using the purposive sampling method. by questionnaires. Statistics methods to implemented analyse data were by percentage, mean, standard deviation and Multiple logistic regression analysis. The research found that influence of individual factor including age, marital status, living of parents and Economic situation, and the number of offenders, were not effected on predicting recidivism among youths in juvenile training centers. However, two more independent variables were discovered to influence the prediction of recidivism: self-esteem in Virtue and self-esteem in Competence which has a negative influence on the chance of recidivism with statistical significance.

Keywords: Self-Esteem, Social-Support, Self-Control, Positive Attitudes toward Delinquency, Likelihood of Youth Recidivism

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาสังคมไทยมีความรุนแรงและซับซ้อนมากขึ้น เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งในด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง จนทำให้เกิดปัญหาสังคม โดยเฉพาะกับกลุ่มเยาวชน และครอบครัวส่วนหนึ่งเกิดจากเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ และสติปัญญา โดยร่างกายจะมีพัฒนาการอย่างรวดเร็ว ในขณะที่อารมณ์จะมีความรุนแรงและเปลี่ยนแปลงได้ง่าย อีกทั้งยังให้ความสำคัญกับเพื่อนอย่างมาก การกระทำความผิดของเยาวชน เป็นประเด็นปัญหาที่หลายประเทศต่างให้ความสำคัญเป็นอันดับต้น ๆ ในการกำหนดนโยบายเพื่อการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เนื่องจากเยาวชนจะเป็นกำลังที่สำคัญของชาติในอนาคต แต่การดำเนินการของกระบวนการยุติธรรมที่เน้นการคุ้มครองเยาวชนมากจนเกินไปอาจทำให้การแก้ไขปัญหาไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มประสิทธิภาพเท่าที่ควร และอาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนตามมาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เนื่องจากการไม่เกรงกลัวต่อบทลงโทษหรือผลกระทบที่จะได้รับจากการกระทำความผิด ซึ่งในปัจจุบัน พบว่า มีเยาวชนจำนวนไม่น้อยที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ตั้งแต่การฝ่าฝืนกฎระเบียบของโรงเรียน การมั่วสุม การรวมกลุ่มเพื่อทะเลาะวิวาท รวมถึงการสร้างความรุนแรงที่เพิ่มขึ้นจนนำไปสู่การกระทำผิดกฎหมาย เป็นต้น

ซึ่งจากสถิติรายงานคดีประจำปีของกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในช่วงปี 2565 พบว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมแล้วกระทำผิดและถูกจับกุมซ้ำภายหลังได้รับการปล่อยตัว โดยตรวจสอบจากข้อมูลทะเบียนประวัติอาชญากร เป็นระยะเวลา 1 ปี, 2 ปี และ 3 ปี ภายหลังปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จากจำนวนเด็กและเยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรม ปีงบประมาณ 2560 จำนวน 3,812 คน พบว่า กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 886 คน กระทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 1,402 คน และกระทำผิดซ้ำภายใน 3 ปี จำนวน 1,685 คน ปล่อยตัวปีงบประมาณ 2561 จำนวน 3,209 คน พบว่า กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 760 คน กระทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 1,217 คน และกระทำผิดซ้ำภายใน 3 ปี จำนวน 1,396 คน ปล่อยตัวปีงบประมาณ 2562 จำนวน 2,808 คน พบว่า กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 707 คน กระทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 977 คน และกระทำผิดซ้ำภายใน 3 ปี จำนวน 1,117 ปีงบประมาณ 2563 จำนวน 2,548 คน พบว่า กระทำผิดซ้ำภายใน 1 ปี จำนวน 569 คน กระทำผิดซ้ำภายใน 2 ปี จำนวน 803 คน (Department of Juvenile Observation and Protection, 2022)

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีและสังคมเติบโตมากขึ้น ทำให้ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งทางบวกและทางลบ ตัวอย่างที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม รวมทั้งเกิดการแข่งขันกันทางด้านเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก จนมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเยาวชน ส่งผลให้เยาวชนต้องพยายามปรับตัว เพื่อให้ดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปได้อย่างราบรื่นและมีความสุข หากเยาวชนไม่สามารถปรับตัวได้ก็จะทำให้เกิดความคับข้องใจและวิตกกังวลหากปล่อยไว้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย เช่น ปัญหาการเรียน ปัญหาการปรับตัว ปัญหาความเครียด ปัญหายาเสพติด ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาพฤติกรรมทางเพศ ปัญหาการฆ่าตัวตาย เป็นต้น (Chaiyuthyanyong T., 2001) จากปัญหาพฤติกรรมทางสังคมดังกล่าวนั้น มักจะเกิดกับเยาวชนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ (Low Self - Esteem) เนื่องจากเยาวชนที่ขาดการเห็นคุณค่าในตนเองจะไม่มีความสุขภายในตน ขาดความหนักแน่นและไม่เป็นตนเอง จึงมีแนวโน้มที่จะเกิดปัญหาสุขภาพจิตได้ง่าย (Trangsombat U., 2000) จากการศึกษาวัติอาชญากร ผู้ติดยาเสพติด ผู้ที่ทำร้ายตนเอง ผู้ที่มีความล้มเหลวในชีวิตหรือผู้ที่มีปัญหาการปรับตัว พบว่า บุคคลเหล่านี้มักมีทัศนคติต่อตนเองว่าเป็นคนไร้ค่า ไม่มีผู้ใดเห็นคุณค่าของตน บุคคลเหล่านี้มักจะเป็นคนที่ชอบโยนความผิดตัวเองให้คนอื่น เป็นคนที่ชอบหาความผิดพลาดของผู้อื่น ต้องการความเอาใจใส่และต้องการได้รับการยอมรับจากผู้อื่นสูง และเป็นคนที่ไม่ค่อยมีเพื่อนโดยเฉพาะเพื่อสนิท บุคคลประเภทนี้มักจะใช้ทุกวิถีทางและใช้ความรุนแรงเพื่อที่จะทำให้ตนเองชนะ เป็นคนที่ติดสารเสพติด เป็นคนที่ซึมเศร้า สิ้นหวังในชีวิต ทำให้เป็นคนเห็นแก่ตัว และมีความต้องการทางวัตถุสูง ขาดการตัดสินใจที่ดี ดังนั้นจะเห็นว่าการเห็นคุณค่าในตนเองนั้นเป็นปัจจัยที่ทำให้เราต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตได้ ทำให้เราไม่พ่ายแพ้ และสามารถดำเนินชีวิตด้วยชัยชนะ (Trangsombat U., 2000) นอกจากนี้การเห็นคุณค่าในตนเองนั้นมีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนาความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ และพฤติกรรมของบุคคลให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะเยาวชน ซึ่งมีโอกาสเสี่ยงต่อสิ่งยั่วยุอันจะนำไปสู่พฤติกรรมที่เป็นปัญหาอันจะส่งผลกระทบต่อสังคมได้ (Rice P. F., 1996)

นอกจากนี้การสนับสนุนทางสังคม เป็นการปฏิสัมพันธ์อย่างมีจุดมุ่งหมายที่นำมาซึ่งการช่วยเหลือ ในด้านต่าง ๆ ทั้งรูปธรรมและนามธรรม เช่น การรับรู้ เข้าใจ และตอบสนองทางอารมณ์ความรู้สึก การให้ข้อมูล ให้วัตถุสิ่งของ รวมถึงการยอมรับให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม การที่บุคคลรับรู้การสนับสนุน จะเกิดการรับรู้ว่าตนได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การเห็นคุณค่า และการยอมรับ ส่งผลทางบวกต่อสุขภาพกายและสุขภาพใจ ทำให้บุคคลสามารถเผชิญกับเหตุการณ์ที่มาคุกคามชีวิต ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Cobb, 1976, Quote in Pechapat J., et al, 2011) นอกจากนี้การได้รับการสนับสนุนทางสังคม จะส่งเสริมให้เกิดการปรับตัวได้อย่างเหมาะสม ซึ่งจะช่วยให้บุคคลได้ระบายความทุกข์ ความกังวลที่มีอยู่ แนวคิดดังกล่าวยังสอดคล้องกับการศึกษาของ (Cobb, 1976, Quote in Cohen et al., 2000) ที่พบว่า บุคคลที่มีการเปลี่ยนผ่านของชีวิตหรือประสบกับภาวะวิกฤตหากมีเครือข่ายทางสังคมคอยประคับประคองบุคคลนั้นอยู่ บุคคลก็จะรู้สึกว่าตนเองปลอดภัยเพราะได้รับการดูแล มีผู้เห็นคุณค่าของตนหรือยังเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนั้น ๆ ทำให้สามารถปรับตัวผ่านสถานการณ์ได้โดยเฉพาะเยาวชน การสนับสนุนทางสังคมที่เพียงพอจะช่วยให้บุคคลมีการปรับตัวที่เหมาะสมสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ และทำให้บุคคลมีประสบการณ์ที่ดี มีความมั่นคง อันจะส่งเสริมหน้าที่ในการต่อสู้ปัญหาของแต่ละคนได้ดีขึ้น พร้อมทั้งช่วยลดภาวะเครียดในชีวิตประจำวันของบุคคล ช่วยให้บุคคลปรับพฤติกรรมเพื่อผ่อนคลายความเครียดที่เผชิญอยู่ เมื่อมีปัญหาทางด้านจิตใจจะสามารถปรับตัวได้ดียิ่งขึ้น (Lueangsirithian J., 2007)

จากการศึกษาทฤษฎีการควบคุมตนเอง พบว่า ในทางอาชญาวิทยา มีนักทฤษฎีอาชญาวิทยาหลายท่านที่พยายามค้นหาทฤษฎีเพื่อนำมาอธิบายรูปแบบของการกระทำผิดของเยาวชน หนึ่งในทฤษฎีที่นำมาใช้ในการอธิบายพฤติกรรมการกระทำผิดคือ ทฤษฎีการควบคุมตนเอง โดยทฤษฎีดังกล่าว เป็นการพัฒนาทฤษฎีการควบคุมทางสังคม (Social control) หรือทฤษฎีพันธะทางสังคม (Social bond theory) และได้ผสมผสานเข้ากับทฤษฎีทางด้านชีวสังคม (Biosocial), จิตวิทยา (Psychology), พฤติกรรมปกติวิสัย (Routine activities) และทฤษฎีทางเลือก (Rational Choice theories) ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น (Gottfredson and Hirschi, 1990) ได้กล่าวว่า ระดับของการควบคุมตนเองของแต่ละบุคคลเป็นผลมาจากการการดูแลของครอบครัวที่มีต่อบุคคลนั้น ๆ ในช่วงประมาณ 10 ปีแรกของชีวิต พ่อแม่มีส่วนสำคัญในการดูแลควบคุมพฤติกรรมของลูกตนเอง คอยดูแลสอดส่องสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมหรือการมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน และการควบคุมที่เหมาะสม เช่น การลงโทษ หรือการแนะนำพฤติกรรมที่ถูกต้อง ซึ่งจะเป็นการสร้างหรือเป็นสาเหตุของการเรียนรู้ ในขณะเดียวกัน การควบคุมตนเองของเด็กที่พ่อแม่ไม่สามารถให้เวลาได้อย่างเต็มที่และไม่สามารถให้การดูแลลูกได้จะส่งผลในทางลบต่อการควบคุมตนเองของเด็กด้วยเช่นกัน บุคคลที่มีการควบคุมตนเองต่ำมักจะมีบุคลิกภาพลักษณะ หุนหันพลันแล่น (Impulsive) ไม่มีความอ่อนไหว (Insensitive) มองในระยะสั้น (Short-sightedness) พฤติกรรมเสี่ยงภัย (Risk Taking) โดยพวกเขามีความเห็นว่า การควบคุมตนเองต่ำ เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถคงอยู่ไปได้ตลอดชีวิตและการโน้มเอียงของแต่ละบุคคลในการมีพฤติกรรมอาชญากรรมหรือมีพฤติกรรมใกล้เคียง ดังนั้นการควบคุมตนเองจึงมีความสำคัญยิ่งต่อบุคคลในลักษณะสำคัญ 2 ประการ คือ 1) ลดหรือขจัดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมให้น้อยลงหรือ

พฤติกรรมที่ไม่ต้องการให้หมดไป และ 2) สร้างพฤติกรรมหรือเสริมจิตลักษณะหรือบุคลิกภาพที่ดีงาม ซึ่งยังขาดอยู่ให้มากขึ้น (Mischel, 1974, Quote in Wall and Smith, 1970)

จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้สึกภายในกับสิ่งที่แสดงออกทางภายนอกหรือพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมของบุคคลถูกกำหนดโดยเจตนาเชิงพฤติกรรมที่บุคคลจะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรมนั้น เจตนาเชิงพฤติกรรมของบุคคลก็ถูกกำหนดโดยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ซึ่งหมายถึงความเชื่อ ทรรศนะ และค่านิยมของบุคคลที่เห็นว่ากลุ่มอ้างอิงต่าง ๆ มีความสำคัญและเป็นสาเหตุให้บุคคลต้องการหรือไม่ต้องการกระทำพฤติกรรมนั้น (Fishbein and Ajzen, 1975, Quote in Uwanno T., 2014) สอดคล้องกับแนวคิดของ (Ellis, 1974, Quote in Songchaikun J. and Mikhun K., 2011) ที่กล่าวว่า ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของบุคคลมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยเมื่อบุคคลแสดงความรู้สึกเขาก็จะคิดและแสดงพฤติกรรมด้วย เมื่อบุคคลแสดงพฤติกรรมเขาก็จะคิดและแสดงความรู้สึกด้วย และเมื่อบุคคลคิดเขาก็จะแสดงความรู้สึกและพฤติกรรมออกมาด้วย ดังนั้น ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมของมนุษย์จึงมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเจตคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล ไม่ได้เป็นสิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่เป็นการเกิดมาจากสิ่งเร้าภายนอก อันให้เกิดเจตคติแตกต่างกันไปตามความรู้สึกของแต่ละบุคคล ซึ่งเจตคติบางอย่างที่รุนแรงบางครั้งก็มาจากการแสดงออกที่ไร้เหตุผลสมควร จะทำตามความต้องการและอารมณ์ของตนเองเป็นใหญ่อันก่อให้เกิดพฤติกรรมที่กระทำผิดกฎหมาย (Manison P., 1989) เจตคติกับพฤติกรรมนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างมาก ไม่ว่าพฤติกรรมนั้น ๆ จะเป็นไปในทิศทางที่ดี หรือเป็นไปในทิศทางลบ เช่น พฤติกรรมที่เป็นปัญหาต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชนในสังคม

จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของ การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง และเจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดที่มีต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้เป็นแนวทางในการฟื้นฟูและป้องกันปัญหาการกระทำผิดซ้ำ และเพื่อให้อัตราการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนลดลงหรือให้เหลือน้อยที่สุด อันจะนำไปสู่ความงบเรียบร้อยของสังคมและความมั่นคงของประเทศ นอกจากนี้ยังสามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาในการศึกษาค้นคว้าแก่ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง และเจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดที่มีต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

นิยามศัพท์

เยาวชน หมายถึง บุคคลที่มีอายุเกินสิบห้าปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่ถึงสิบแปดปีบริบูรณ์ ที่ถูกศาลตัดสินว่ากระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และกำหนดให้อยู่ในการควบคุมดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ปัจจัยส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะของเยาวชน ซึ่งประกอบด้วย อายุ สถานภาพครองคู่บิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ประเมินสถานภาพทางเศรษฐกิจ และจำนวนครั้งที่กระทำผิดของเยาวชน

โอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน หมายถึง เมื่อเยาวชนได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนแล้ว เยาวชนมีความคิดหรือคาดการณ์ที่จะกลับไปกระทำผิดกฎหมายซ้ำหรือไม่ โดยเยาวชนจะตอบว่าทำหรือไม่ทำ ซึ่งเมื่อทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำจะมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1

การเห็นคุณค่าในตนเอง หมายถึง การที่เยาวชนประเมินตนเองตามความรู้สึกและเจตคติที่มีต่อตนเอง เป็นการยอมรับหรือไม่ยอมรับตนเองจากประสบการณ์ที่ผ่านมา ทั้งในเรื่องของความสำเร็จ ความล้มเหลว ตลอดจนการตัดสินบุคคลที่ตนเองให้ความสำคัญ (Cooper Smith, 1981) มี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ การมีความสามารถ การมีความสำคัญ การมีอำนาจในตน และการมีคุณความดี

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่เยาวชนรับรู้ถึงการได้รับความรัก ความเอาใจใส่ การได้รับการยกย่อง รวมทั้งการได้รับการช่วยเหลือจากบุคคลภายในครอบครัว เพื่อน ครูและเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (House, 1981) ได้แบ่งออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุนด้านการประเมิน การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร และการสนับสนุนด้านสิ่งของหรือบริการ

การควบคุมตนเอง หมายถึง ความสามารถของเยาวชนที่จะควบคุมพฤติกรรมด้วยเหตุผล และความอดทนเพื่อให้เกิดผลดีตามที่ต้องการ สามารถหลีกเลี่ยงสิ่งที่ไม่ดีที่อาจขึ้น ตลอดจนสามารถจัดการสภาพแวดล้อมเพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่มุ่งหวังไว้ เมื่อต้องเผชิญกับปัญหา อุปสรรค หรืออยู่ในสภาวะที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในจิตใจ (Rosenbaum, 1980) ได้จำแนกลักษณะของบุคคลที่มีความสามารถในการควบคุมตนเอง ออกเป็น 4 องค์ประกอบ คือ มีการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง มีการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้น มีความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และมีการรับรูปความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง

เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิด หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจ อารมณ์ ความรู้สึกและพฤติกรรมของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่แสดงปฏิกิริยาในทางสนับสนุนในการกระทำผิดกฎหมายของเยาวชน เมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน (Sharon and Saul, 1996) ได้แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ ด้านความรู้ ความเข้าใจ ด้านอารมณ์ ความรู้สึกและด้านพฤติกรรม

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคล การเห็นคุณค่าในตนเอง การสนับสนุนทางสังคม การควบคุมตนเอง เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดที่มีต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

กรอบแนวคิดการวิจัย

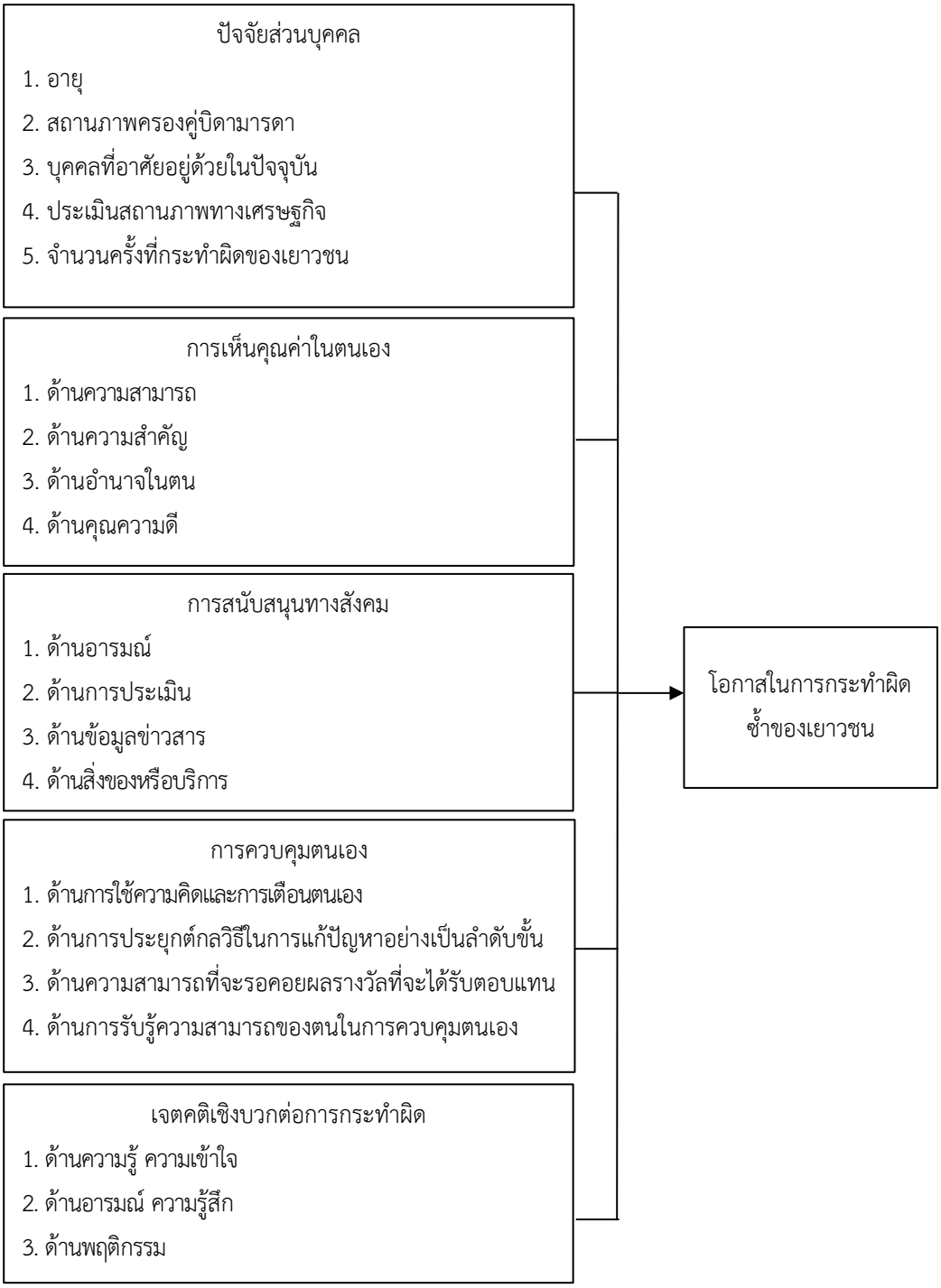

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพยากรณ์ (Predictive Research) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ เยาวชนที่ถูกศาลตัดสินกระทำผิดตามประมวลกฎหมายอาญา และกำหนดให้อยู่ในการควบคุมดูแลของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน สังกัดกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ในช่วงเดือนพฤษภาคม 2566 ถึงเดือนมิถุนายน 2566 จำนวน 230 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดที่จะกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และเหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำและสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม ตอนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับการควบคุมตนเอง และตอนที่ 6 แบบสอบถามเกี่ยวกับเจตคติเชิงบวกในการกระทำผิด โดยรายละเอียดในการดำเนินการวิจัยมีดังนี้

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขตภาคกลาง จำนวน 9 แห่ง โดยการคำนวณหากลุ่มตัวอย่างจากโปรแกรม G*Power Analysis Logistics regression โดยใส่ข้อมูลดังต่อไปนี้ เลือก Test Family เป็น Z tests เลือก Statistical test ให้เป็น Logistics regression เลือก Type of power analysis ให้เป็น a prior compute required sample size – give α, power and Effect size เลือก Tail(s) แบบ Two ขนาดของ Odd ratios = 0.25 กำหนดพยากรณ์ความน่าจะเป็น Pr(Y= 1 I X = 1) H0 = 0.5 กำหนดความคลาดเคลื่อ α err prob = 0.01 กำหนดค่าอำนาจการทดสอบ Power (1- β err prob) = 0.85 กำหนด R^2 other X = 0.6 เลือก X Distribution เป็น Binomial และกำหนดค่า π = 0.5 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ทั้งสิ้น 230 คน โดยเลือกวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างตามจำนวนที่ได้คำนวณไว้ กลุ่มตัวอย่างจำแนกตามศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายบ้านกรุณา จำนวน 62 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายมุทิตา จำนวน 39 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนชายอุเบกขา จำนวน 2 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหญิงบ้านปรานี จำนวน 18 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสิรินธร จำนวน 28 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนบ้านบึง จำนวน 22 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 8 คน ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 4 และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเขต 2 จำนวน 47 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

แบบสอบถามตอนที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของเยาวชน ได้แก่ อายุ สถานภาพครองคู่บิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ประเมินสถานภาพทางเศรษฐกิจ และจำนวนครั้งที่กระทำผิดของเยาวชน ลักษณะคำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Check list)

แบบสอบถามตอนที่ 2 เกี่ยวกับโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชน ลักษณะคำถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

2.1 ความคิดเห็นในการกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดดังนี้

กระทำผิดซ้ำ/ไม่กระทำผิดซ้ำ	**ค่าคะแนน**
มีโอกาสจะกระทำผิดซ้ำ	1
ไม่มีโอกาสจะกระทำผิดซ้ำ	0

2.2 เหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำและสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อได้รับการปล่อยตัวจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

เกณฑ์การให้คะแนน กำหนดดังนี้

เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย	**ค่าคะแนน**
เห็นด้วย	1
ไม่เห็นด้วย	0

แบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของ (Cooper Smith, 1981) โดยมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสามารถ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านความสำคัญ การเห็นคุณค่าในตนเองด้านอำนาจในตน และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านคุณความดี เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตรวัดประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	ระดับคะแนน (ข้อความเชิงบวก)	ระดับคะแนน (ข้อความเชิงลบ)
จริงมากที่สุด	5	1
จริงมาก	4	2
จริงปานกลาง	3	3
จริงน้อย	2	4
จริงน้อยที่สุด	1	5

แบบสอบถามตอนที่ 4 เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของ (House, 1981) โดยมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ การสนับสนุนทางสังคมด้าน

อารมณ์ การสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูล และการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของหรือบริการ เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตรวัดประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ

แบบสอบถามตอนที่ 5 เกี่ยวกับการควบคุมตนเอง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของ (Rosenbaum, 1980) โดยมีองค์ประกอบ 4 องค์ประกอบ คือ การควบคุมตนเองด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง การควบคุมตนเองด้านมีการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้น การควบคุมตนเองด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และการควบคุมตนเองด้านการรับรูปความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตรวัดประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ

แบบสอบถามตอนที่ 6 เกี่ยวกับเจตคติเชิงบวกในการกระทำผิด เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยพัฒนามาจากแนวคิดทฤษฎีของ (Sharon and Saul, 1996) โดยมีองค์ประกอบ 3 องค์ประกอบ คือ จิตคติเชิงบวกในการกระทำผิดด้านความรู้ ความเข้าใจ จิตคติเชิงบวกในการกระทำผิดด้านอารมณ์ ความรู้สึก และเจตคติเชิงบวกในการกระทำผิดด้านพฤติกรรม เป็นแบบสอบถามลักษณะมาตรวัดประเมินค่า (Likert Scale) 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้

1. ผู้วิจัยดำเนินการทำเอกสารยื่นขอพิจารณาการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ จากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จากนั้นทำหนังสือขออนุญาตในการดำเนินการเก็บข้อมูลจากอธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ถึงอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน เพื่อขอความอนุเคราะห์และขออนุญาตในการเก็บข้อมูล

2. เมื่อได้รับการรับรองจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์จากสถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการวิจัยเลขที่ COA66 และได้รับหนังสืออนุญาตจากอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนในการเข้าเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยติดต่อศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่อนุญาติให้เข้าเก็บข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือในการเข้าเก็บข้อมูล

3. เมื่อได้รับอนุญาติจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จึงดำเนินการเข้าเก็บข้อมูล และนำแบบสอบถามมาให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

เมื่อเก็บรวบรวมแบบสอบถามพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาบันทึกลงรหัสแล้วนำมาวิเคราะห์ และประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์ โดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Multiple Logistic Regression Analysis)

สรุปผลการวิจัย

1. การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 18 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 37.39 สถานภาพครองคู่บิดามารดา หม้าย/แยกกันอยู่/หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 68.70 บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบันส่วนใหญ่ อาศัยอยู่ด้วยกับบิดาและ/หรือมารดา คิดเป็นร้อยละ 37.39 มีการประเมินสถานภาพเศรษฐกิจตนเอง ส่วนใหญ่ระดับ ร่ำรวย คิดเป็นร้อยละ 42.61 และจำนวนครั้งที่กระทำผิดส่วนใหญ่ มีจำนวนกระทำผิด 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 40.87 รองลงมาจำนวน 2-3 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 31.30 และจำนวน 4 - 5 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 27.83

2. การวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดที่จะกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดที่จะกระทำผิดซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 67.83 และความคิดที่จะไม่กระทำผิดซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 32.17

2.1 การวิเคราะห์เกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้เยาวชนไม่อยากกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านเหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำด้านครูอาจารย์ที่ผ่านมาให้ความใกล้ชิดมากยิ่งขึ้น คิดเป็นร้อยละ 75.22 ด้านมีเพื่อนใหม่ คบเพื่อนที่ดี คิดเป็นร้อยละ 62.61 ด้านการอบรมทางศีลธรรมจนสำนึกได้ คิดเป็นร้อยละ 61.74 ด้านสำนึกผิดต่อครอบครัว/คนที่รัก คิดเป็นร้อยละ 46.96 ด้านโทษที่ได้รับทำให้รู้สึกสำนึกผิดกลับตัวเป็นคนดีได้ คิดเป็นร้อยละ 42.61 ด้านการติดตามผลจากเจ้าหน้าที่รัฐหลังกลับสู่สังคม คิดเป็นร้อยละ 42.61 ด้านความรักและความเข้าใจจากคนในครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 39.57 ด้านได้รับการฝึกอาชีพที่หลากหลาย จนสามารถนำไปประกอบอาชีพสุจริตได้ คิดเป็นร้อยละ 36.09 ด้านเกรงกลัวเจ้าหน้าที่ จนไม่กล้ากระทำผิดซ้ำ คิดเป็นร้อยละ 34.78 ด้านฉันรู้สึกอับอาย และเป็นที่รังเกียจของสังคม คิดเป็นร้อยละ 33.91 ด้านได้ฝึกฝนอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 32.17 ด้านการที่คนในชุมชนให้อภัยและยอมรับ คิดเป็นร้อยละ 25.65 และด้านมีความเกรงกลัวต่อบาปกรรม คิดเป็นร้อยละ 8.70

2.2 การวิเคราะห์เกี่ยวกับเกี่ยวกับเหตุผลทำให้เยาวชนไม่อยากกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน พบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านสิ่งที่ต้องการมากที่สุดด้านคนในครอบครัวให้อภัยและให้ความรักความเข้าใจ คิดเป็นร้อยละ 78.26 รองลงมาด้านการให้ความช่วยเหลือของรัฐ หรือสงเคราะห์ทางการศึกษา/อาชีพ คิดเป็นร้อยละ 75.22 และด้านโอกาสทางสังคม สังคมยอมรับ คิดเป็นร้อยละ 66.96

3. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.69) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเยาวชนมีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสำคัญ ($\bar{x}$ = 4.15) การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี ($\bar{x}$ = 4.04) และการเห็น

คุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ ($\bar{x}$ = 3.32) สูงกว่าการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีอำนาจในตน ($\bar{x}$ = 3.10) ตามลำดับ

4. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคมของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีระดับการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับสูง ($\bar{x}$ = 3.90) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเยาวชนมีการสนับสนุนทางสังคมด้านสิ่งของหรือบริการ ($\bar{x}$ = 4.50) การสนับสนุนทางสังคมด้านข้อมูลข่าวสาร ($\bar{x}$ = 4.04) และการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์ ($\bar{x}$ = 3.91) สูงกว่าการสนับสนุนทางสังคมด้านการประเมิน ($\bar{x}$ = 3.11) ตามลำดับ

5. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการควบคุมตนเองของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีระดับการควบคุมตนเองโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.33) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีการควบคุมตนเองด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง ($\bar{x}$ = 3.45) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าด้านอื่น ๆ รองลงมา คือ การควบคุมตนเองด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน ($\bar{x}$ = 3.37) การควบคุมตนเองด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้น ($\bar{x}$ = 3.30) และการควบคุมตนเองด้านการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง ($\bar{x}$ = 3.14) ตามลำดับ

6. การวิเคราะห์เกี่ยวกับการเจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดของเยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่ามีระดับเจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิดโดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}$ = 3.15)

ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จะเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยมีปัจจัยส่วนบุคคล อายุ สถานภาพครองคู่บิดามารดา บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยในปัจจุบัน ประเมินสถานภาพเศรษฐกิจตนเอง และจำนวนครั้งที่กระทำผิดของเยาวชน การเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการมีความสามารถ ด้านการมีความสำคัญ ด้านการมีอำนาจในตน และด้านการมีคุณความดี การควบคุมตนเอง ด้านการใช้ความคิดและการเตือนตนเอง ด้านการประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้น ด้านความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน และด้านการรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิด และการสนับสนุนทางสังคม ด้านอารมณ์ ด้านการประเมิน ด้านข้อมูลข่าวสาร และด้านสิ่งของหรือบริการ โดยในครั้งนี้จะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 รูปแบบ เหตุผลสำคัญที่จำแนกออกเป็น 4 รูปแบบเพื่อต้องการที่จะพิจารณาถึงอิทธิพลของแต่ละตัวแปรว่าจะมีผลต่อความน่าเป็นของการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนหรือไม่ซึ่งจะวิเคราะห์ด้วยการวิเคราะห์ถดถอยโลจิสติก (Multiple Logistic Regression Analysis) โดยมีแบบจำลองของการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

Likelihood of recidivism = $\int$ (Age, Stt, Ctl1, Ctl2, Ctl3, Ctl4, Pst, Offs, SE1, SE2, SE3, SE4, SC1, SC2, SC3, SC4, Attu, EC1, EC2, EC3, EC4)

ตารางที่ 1 ทดสอบการวิเคราะห์ถดถอยโลจิท การทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำ แสดงโดยค่ะ β และexp. (β)

(n =230)

ตัวแปรทำนาย	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4	
	β	exp. (β)	β	exp. (β)	β	exp. (β)	β	exp. (β)
อายุ	.171	1.187	.211	1.235	.226	1.254		
สถานภาพครองคู่บิดามารดา								
อยู่ด้วยกัน*								
หม้าย/แยกกันอยู่/หย่าร้าง	.293	1.341	.462	1.588	.457	1.580		
บุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยปัจจุบัน								
บิดาและ/หรือมารดา	-.465	.628	-.855	.425	-.855	.425		
ญาติ	-.751	.472	-1.255	.285	-1.361	.256		
คนรัก	-.525	.592	-.575	.563	-.550	.577		
เพื่อน	-.669	.512	-.908	.403	-.925	.396		
ประเมินสถานภาพเศรษฐกิจตนเอง								
จน ขาดแคลน	.310	1.364	.555	1.741	.542	.632		
พอใช้ ปานกลาง	1.029	2.797	.855	2.352	.828	2.289		
ร่ำรวย	-.105	.900	.098	1.103	.081	1.084		
จำนวนครั้งที่กระทำผิดของเยาวชน								
1 ครั้ง*								
2-3 ครั้ง	-1.554	.211	-1.195	.303	-1.184	.306		
4-5 ครั้ง	.095	1.099	.012	1.012	.011	1.011		

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ตัวแปรทำนาย	รูปแบบที่ 1		รูปแบบที่ 2		รูปแบบที่ 3		รูปแบบที่ 4	
	(β)	exp. (β)	(β)	exp. (β)	(β)	exp. (β)	(β)	exp. (β)
การเห็นคุณค่าในตนเอง								
การมีความสามารถ			-2.647**	.071	-2.695**	.068	-2.192**	.112
การมีความสำคัญ			-.909	.403	-.941	.390	-.792	.453
การมีอำนาจในตน			.400	1.492	.262	1.300	.125	1.134
การมีคุณความดี			-.724	.485	-.842*	.431	-.476	.621
การควบคุมตนเอง								
การใช้ความคิดและการเตือนตนเอง			-.197	.822	-.177	.838		
การประยุกต์กลวิธีในการแก้ปัญหาอย่างเป็นลำดับขั้น			.143	1.154	.165	1.180		
ความสามารถที่จะรอคอยผลรางวัลที่จะได้รับตอบแทน			.266	1.305	.271	1.312		
การรับรู้ความสามารถของตนในการควบคุมตนเอง			.456	1.578	.439	1.551		
เจตคติเชิงบวกต่อการกระทำผิด			.703	2.020	.742	2.101		
การสนับสนุนทางสังคม								
อารมณ์					-.009	.991	-.075	.928
การประเมิน					.197	1.217	.133	1.142
ข้อมูลข่าวสาร					.086	1.090	.191	1.210
สิ่งของหรือบริการ					-.142	.868	-.185	.831
Constant	.624		10.552**		11.227**		12.867**	
Percentage correct	68.1		72.5		71.2		70.4	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

. สถานภาพครองคู่บิดามารดา อยู่ด้วยกัน (กลุ่มอ้างอิง) 2. จำนวนครั้งที่กระทำผิด จำนวน 1 ครั้ง (กลุ่มอ้างอิง)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีจำนวน 2 ตัวแปร คือ การเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการมีคุณความดี ซึ่งมีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แต่ตัวแปรอื่น ๆ ไม่สามารถอธิบายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสามารถอธิบายได้ ดังนี้

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถ มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และสามารถทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นสหสัมพันธ์ เป็นลบ (β = -2.695) กล่าวคือ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถระดับสูงขึ้นจะมีโอกาสในการกระทำผิดซ้ำลดลงกว่าเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถต่ำ โดยเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้โอกาสในการกระทำผิดซ้ำลดลง 2 เท่า exp. (β) = .068 ทั้งนี้การที่เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีความต้องการเป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่น ให้สมกับความสามารถและความเป็นจริงของตัวเขา จะเป็นทางหนึ่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองขึ้นมา นอกจากนี้การที่มีความต้องการเปลี่ยนแปลงตนเอง หรือมีประสบการณ์ที่ผิดหวัง หรือเกิดจากการเปลี่ยนแปลงตามช่วงวัยก็มีผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง ซึ่งเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูงจะมีการเคารพ ความต้องการของตนเองมากกว่าเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองต่ำ ดังนั้นการที่เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสามารถรับผิดชอบงานต่าง ๆ ที่ได้รับมอบหมาย การรักษากฎระเบียบ สามารถที่จะจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ได้รับคำชื่นชม ยอมรับในผลงานจากบุคคลรอบข้าง ทำให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกล้าเผชิญหน้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ กล้าที่จะแสดงออกในด้านของความสามารถอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองจะช่วยให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Rojjanapraphaphun N., 1998) ที่กล่าวว่า เป็นความรู้สึกที่มีต่อตนเองว่ามีความสามารถ พึงพอใจในตนเอง และการยอมรับของสังคม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจ และความกระตือรือร้น ที่จะประพฤติปฏิบัติในทางที่เหมาะสมถูกต้อง และประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของตน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Thiupama C., 2019) ที่กล่าวว่า การเห็นคุณค่าตนเองเป็นความต้องการอย่างหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยความต้องการเห็นคุณค่าในตนเอง ต้องการทำให้ตนเองมีความเข้มแข็ง มีความสามารถเพียงพอในการทำสิ่งต่าง ๆ ให้ประสบความสำเร็จ และความต้องการให้ผู้อื่นเห็นคุณค่าของตนเป็นความ

ปรารถนาของบุคคลที่จะทำให้บุคคลอื่นเห็นว่าตนเองเป็นผู้มีชื่อเสียง มีเกียรติ มีอำนาจเหนือผู้อื่น มีความสำคัญและมีศักดิ์ศรีเป็นที่ยอมรับและชื่นชมของผู้อื่น และสอดคล้องกับการศึกษาของ (Coopersmith S., 1981) ที่กล่าวว่า บุคคลที่เห็นคุณค่าในตนเองสูงสามารถรับรู้คุณค่าของตนตามความเป็นจริงที่มีความคล้องกลมกลืนทั้งหมด “ตน” ตระหนักถึงศักยภาพของตนมีจิตใจที่เปิดกว้าง และยอมรับสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตามความเป็นจริงสามารถแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม มีความกระตือรือร้น มีความเป็นตัวของตัวเองในการแสดงความคิดเห็นและมีความเชื่อมั่นในตนเองว่ามีความสามารถในการทำงานให้ประสบความสำเร็จ และสามารถในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า

การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี มีอิทธิผลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน และสามารถทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นสหสัมพันธ์ เป็นลบ (β = -.842) กล่าวคือ เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเอง ด้านการมีคุณความดีสูงขึ้น จะมีโอกาสในการกระทำผิดซ้ำลดลงกว่าเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดีต่ำ โดยเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนที่มีระดับการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความความดีเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะทำให้โอกาสในการกระทำผิดซ้ำลดลง exp. (β) = .431 ทั้งนี้การเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดี เป็นการที่เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนรับรู้ว่าตนมีคุณธรรม จริยธรรม หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง มีทัศนคติทางบวกต่อตนเองในทางที่ดี ก่อให้เกิดแรงขับทางบวกที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ดีต่อสังคม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Coopersmith S., 1981) ที่กล่าวว่า การเป็นบุคคลที่มีศีลธรรม จรรยาตามมาตรฐานของสังคมเป็นการแสดงให้บุคคลนั้นรู้สึกถึงคุณความดี และความน่าเชื่อถือ และศรัทธาตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Kanchanaphak S., 2006) ที่กล่าวว่า การพิจารณาจุดอ่อนจุดแข็งของตน ยอมรับและเรียนรู้ความล้มเหลวที่ได้รับ กล้าที่จะเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่หรือ เป้าหมายที่วางไว้ โดยได้รับการยอมรับจากบุคคลรอบข้าง และสอดคล้องกับการศึกษาของ (Pitakvorapan U., 2002) ที่กล่าวว่า ความรู้สึกและทัศนคติที่บุคคลมีต่อตนเองในด้านดีและไม่ดี โดยการประเมินความรู้สึกที่เกิดขึ้นของตนเองในด้านความสำคัญ การยอมรับ ความเชื่อมั่น ความสามารถ ความสำเร็จในการทำงาน ความล้มเหลว ความมีคุณค่าและมีประโยชน์ต่อสังคม และจะแสดงพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดีนั้นออกมาตามการรับรู้ของตน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. จากการศึกษา พบว่า เยาวชนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีความสามารถสูงขึ้นแนวโน้มที่มีโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนลดลง ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนควรส่งเสริมด้วยการจัดกิจกรรมพัฒนาการเห็นคุณในตนเองด้านการมีความสามารถให้แก่เยาวชน อาทิเช่น กิจกรรมศิลปะบำบัดแบบกลุ่ม กิจกรรมนันทนาการ ดนตรี ละคร เกมและกีฬา ซึ่งจะช่วยให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสามารถที่จะรักษากฎระเบียบ สามารถที่จะจัดการปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง การได้รับคำชื่นชม ยอมรับในผลงานจากบุคคลรอบข้าง

ทำให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนกล้าเผชิญหน้ากับสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ กล้าที่จะแสดงออกในด้านของความสามารถอย่างเหมาะสม อีกทั้งยังเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ซึ่งจะช่วยให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนนั้นสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมและดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุขและช่วยให้เยาวชนมีประสบการณ์ที่จะนำไปใช้ประโยชน์ได้ในชีวิตเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

2. จากการศึกษาพบว่าเยาวชนที่มีการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดีสูงขึ้น แนวโน้มที่มีโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนลดลง ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนควรส่งเสริมด้วยการจัดกิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมการเห็นคุณค่าในตนเองด้านการมีคุณความดีให้แก่เยาวชน เช่น กิจกรรมหรือโครงการส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม สร้างจิตสำนึกความเป็นไทย ดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง กิจกรรมฝึกฝนอาชีพที่หลากหลาย จนสามารถนำไปประกอบอาชีพสุจริตได้เมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อรับรู้คุณค่าของตนเองตามความเป็นจริง มองโลกในแง่ดี มีพื้นฐานชีวิตที่มั่นคง มีอาชีพและเป็นพลเมืองดี พอใจในชีวิตที่เป็นอยู่ ซึ่งก่อให้เกิดแรงขับทางบวกที่จะปฏิบัติตนให้เหมาะสม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมที่ดีต่อสังคม

3. จากการศึกษาพบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านเหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนควรส่งเสริมและให้ความสำคัญโดยเฉพาะการสร้างการมีส่วนร่วมกันระหว่าง เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ครอบครัว ภาคเอกชน /ภาครัฐ และภาคชุมชน ฯลฯ ในการจัดทำโปรแกรมการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู ให้เยาวชนมากขึ้น เช่น กิจกรรมครอบครัวสัมพันธ์ โดยจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มเพื่อปรับเปลี่ยนความคิดที่ส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่มุ่งป้องกันการกระทำผิดซ้ำ ลดพฤติกรรมเสี่ยงมีพฤติกรรมที่พึงปรารถนา มีทักษะชีวิตที่จำเป็นและมีสัมพันธภาพที่ดีกับครอบครัวและผู้อื่น กิจกรรมการอบรมความรู้ในด้านต่าง ๆ เสริมสร้างหรือพัฒนาความรู้หรือความเข้าใจ รวมทั้งทัศนคติและทักษะความชำนาญ ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เน้นในด้านการรู้คิด (cognition) เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม กิจกรรมการอบรมธรรมะ เพื่อได้รับการขัดเกลาจิตใจด้วยหลักธรรมคำสอนทางศาสนาตามที่ตนนับถือ เพื่อให้มีแนวทางในการดำรงชีวิตที่ถูกต้อง สามารถดำรงตนในสังคมในฐานะพลเมืองที่ดี

4. จากการศึกษาพบว่า เยาวชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ตอบเห็นด้วยเกี่ยวกับด้านสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เพื่อป้องกันโอกาสในการกลับไปกระทำผิดซ้ำของเยาวชนศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ดังนั้นศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับการแนะนำอาชีพ ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นการจัดโดยสถาบันหรือหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อแนะนำงานอาชีพโดยตรง หรือศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนประสานงานให้วิทยากรจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยเหลือในด้านประกอบอาชีพ รวมถึงการให้ความช่วยเหลือในกระบวนการยุติธรรมอันจะเป็นการช่วยลดความเหลื่อมล้ำทางสังคมให้แก่เยาวชนที่ได้รับการปล่อยตัวและลดโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรม

เด็กและเยาวชน เช่น โครงการการเสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น เข้มแข็งขึ้น เพื่อสนับสนุนสถาบันครอบครัวของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนเป็นครอบครัวที่เข้มแข็ง เอาใจใส่ดูแลเยาวชนอย่างใกล้ชิด ให้ความรัก ความอบอุ่น เพื่อช่วยให้เยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนสามารถปรับตัวกลับเข้าสู่สังคมได้เมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้ได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนควรมีการจำแนกเกี่ยวกับข้อหาการกระทำผิดของเยาวชน เพื่อให้เกิดความครอบคลุมมากขึ้น

2. ควรมีการศึกษาการเห็นคุณค่าในตนเองของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการป้องกันโอกาสในการกลับไปกระทำผิดซ้ำของเยาวชนต่อไป

3. ควรมีการนำตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการทำนายโอกาสในการกระทำผิดซ้ำของเยาวชนในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ทั้ง 2 ตัวแปร และเกี่ยวกับเหตุผลที่ทำให้ไม่อยากกระทำผิดซ้ำและสิ่งที่ต้องการมากที่สุดเมื่อได้รับการปล่อยตัวออกจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนไปทดลองใช้ โดยกำหนดให้เป็นปัจจัยที่เยาวชนควรจะต้องได้รับจากศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

เอกสารอ้างอิง

Chaiyuthyanyong, T. (2001). **Creating a sense of Self-Esteem**. Bangkok Education 24(5): 19-26. (In Thai)

Cohen, S., Gottlieb, B. H., & Underwood, L. G. (2000). **Social relationships and health. In S. Cohen, L. G. Underwood, & B. H. Gottlieb (Eds.), Social support measurement and intervention: A guide for health and social scientists**. (3-25). New York: Oxford University Press.

Coopersmith, S. (1981). **SEI: Self-esteem Inventories**. Pato Alto, California: Consulting Psychologist Press.

Department of Juvenile Observation and Protection. (2022) **Report on case statistics for the year 2022**. https://www.djop.go.th/storage/files/2/รายงานสถิติคดี%202565.pdf. 11 May 2024. (In Thai)

Gottfredson, M. R., & Hirschi, T. (1990). **A General Theory of Crime.** Stanford, California: Stanford University Press.

House, J.S. 1981. **The nature of social support. In M.A. Reading.** (4th Edition). Work stress and social support. Philadelphia: Addison Wesley.

Kanchanaphak, S. (2006). **A study of the linear structural relationship of factors influencing the self-esteem of Mathayom 6 students in schools under the Nakhon Si Thammarat Educational Service Area Office, Area 2.** M.Ed. thesis. Educational research and statistics. Bangkok: Srinakharinwirot University. (In Thai)

Lueangsirithian, J. (2007). **Study of the relationship between social support and depression among the elderly in Phetchabun Province**. M.Ed. thesis. (Developmental Psychology). Bangkok: Educational Srinakharinwirot University. (In Thai)

Manison, P. (1989). **Adolescent psychology**. Bangkok: Chandrakasem Teachers College. Master Graduate School. Mahidol University. (In Thai)

Pechapat, J., Chayutsahakit, N., & Sillapattananan, N. (2011). **Results of self-efficacy and Social support on health in adolescents**. Chulalongkorn University, Projects in psychology curriculum Bachelor of Science degree. (In Thai)

Pitakvorapan, U. (2002). **Self-esteem of Adolescents.** Master of Nursing Science Thesis Department of Mental Health and Psychiatric Nursing, Chiang Mai University. (In Thai)

Rice, P. F. (1996) **The Adolescent: Development Relationship and Culture**. New Jersey : Prentice – Hall, inc.

Rosenbaum, M. (1980). **A schedule for assessing self-control behaviors: Preliminary findings.** Behavior therapy, 11(1): 109-121.

Rojjanapraphaphun, N. (1998). **Relationships between family relation, Child Rearing Pattern and Self-esteem on early adolescents in the secondary school Under the Department of General Education Aranyaprathet District Sakaeo Province.** Thesis, Master Science (Family Health) Bangkok: Graduate Mahidol. (In Thai)

Sharon, S. and Saul M. (1996). **Social psychology.** Boston: Houghton Mifflin.

Songchaikun, J. and mikhun, K. (2011). **Theory and practice in counseling that considers reason, emotion, and behavior. In the course contents of guidance concepts Principles and theories of psychological counseling.** Nonthaburi: Department of Education, Sukhothai Thammathirat Open University. (In Thai)

Thiupama, C. (2019). **Effects of group processes on the Self-Esteem of cyberbullied adolescents.** Master of Education Thesis Graduate School, Khon Kaen University. (In Thai)

Trangsombat, U. (2000). **Psychotherapy and family counseling**. Bangkok: Sunta Press. (In Thai)

Uwanno, T. (2014). **Attitude theory and measurement.** Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)

Wall, R.T., and T.S. Smith. (1970. Development of preference for delayed reinforcement in disadvantaged children. **Journal of Educational Psychology**, 61(2): 118-123.